

Eg kenni ongan sum er blivin ríkur av hesum

– Tað eru ikki nógvir av okkum, sum liva at finna feilir.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hetta er ikki nakað, ein verður ríkur av.
– Sum oftast standast bara útreiðslur av hesum.
Nei, tað er ikki vónin um at finna tað einasta eina frimerki, sum kann gera ein

til millióning við ein brest, sum fær fólk at samla uppá frimerki.

Og vanliga ímyndin av einum frimerkjasavnara sum einum hálvgamlum, turrisligum stavni, sum situr dag út og dag inn og granskar frimerki undir stórum luppi, er ein púra skeiv.

Ein av okkara fremstu frimerkjasavonarum, Vøgg Guttusen, býarverkfrøðingur í Havn, sigur, at hjá teimum allarflestu eru frimerkini meiri ein máti at savna

søgu okkara - fortíð okkara.

– Hetta er eitt spennandi ítriv, og tað er eisini ein góður máti at koma í samband við fólk uppá, sigur hann.

– Eitt nú er tað báði hugtakandi og undrunarvert, hvussu nógvir útlendingar savna føroysk frimerki og, hvussu væl tað ber til at koma í samband við teir.

Vøgg Guttusen sigur, at sjálvur hevur hann samband við fleiri teirra. m.a. savnarar í Pakistan, Suðurafrika,

Kanada og Rumenia, fyri at nevna nøkur fjarskotin lond.

Á ólavsøku hevði Føroya Filatelistafelag eina vælviðaða framsýning av frimerkjum, postbúnum og øðrum, hevur samband við postflutning á gamla Meiarinum.

Formaðurin í Filatelistafelagnum, Vøgg Guttusen sigur, at tað eru nú nøkur ár síðani at felagið tók hendaan tættin upp at hava framsýning á ólavsøku.

A framsýningini fáa vit at

vita frá einum øðrum hugtiknum frimerkjasavnara. Ingolfi Nielsen, at fyrr í tíðini nevndist teir postfórarar, sum bóru post út.

– Tað var í tjúgunum at teir fingi heiti postboð.

Men so vóru tað eisini ymisk sløg av postboðum. T.d. var tað eitt serligt álitiststarv at bliva pengapostboð.

Tað vóru teir, sum bóru pengar út afturí móti teimum vanligu postboðum, sum „bara“ bóru brøv út.

Á teimum gomlu postbúnum sást eisini, hvussu høga tign, hvør einstakt postboð høvdu, tí teir fingi snórar í búnan, alt eftir, hvørjum stigi, teir vóru á, akkurat sum politistar og yvirmenn á sjónum fáa enn.

Á framsýningini hjá filatelistunum vóru tveir slíkir, reyðir postbúnar vístir fram.

Fyrirreikararnir vitstu at

er blivin ríkur av hesum, leggur hann afturat.

Tað mesta hann veit, at nakar hevur fingið fyri eitt frimerki, sum hevur samband við Føroyar, eru góðar 100.000 krónur.

– Tað var eitt bræv, sum var sent úr Føroyum til Danmarkar, áðrenn frimerki komu í brúk her í 1872.

Tað varð sent úr Føroyum við ongum frimerki á, men so varð frimerki sett á í Danmark. Og hetta brævið var so mikið sjáltsamt og áhugavert, at eigarin fekk yvir 100.000 í lumman, tá ið tað varð selt á uppboði fyri nøkrum árum síðani.

Hann sigur, at yvirhøvur eru metingarprísirnir heilt við síðurnar av.

– Er eitt frimerki t.d. mett til 100.000 krónur í eina frimerkjaskrá, er tað ikki óvanligt, at tað fer fyri 10.000 krónur, um tað verður selt á uppboði, tvs fyri 1/10 part av metingarvirðinum.

– Men sjálvandi eru tað summi, sum leggja eftir at samla uppá feilir, ella frábrigdi - variantar -, sum tað eitur á hasum málinum.

Annars eru tað mong, sum samla uppá frimerki við ávísnum evnum, t.d. sum savna frimerki við skipum á, ella hvalum á

Onnur leggja eftir at savna frimerkir við serligari søgu, hvussu brøv hava ferðast. Tvs, at tey savna postsøgu í veruleikanum. Sjálvur hevur Vøgg Guttusen sjálvur lagt seg eftir at savna føroysk merki tvs, at savna merki eftir 1975.

Men tað ger tað ikki verri, um tey eru límað øvugt í mappurnar...

Formaðurin í filatelistafelagnum sigur, at tað eru einir 50 limir í felagnum.

Men afturat í tey tað nøkur, sum savna merki og so eru tað øll hini, sum ikki blaka frimerki burtur.

Fræmerkjasavnarar eru í øllum aldri, tó má eg viðganga, at limirnir í filatelistafelagnum eru tilkomnir, sigur Vøgg Guttusen.

Ingolf Nielsen v.m., og Vøgg Guttusen við einum figuri ímillum sín. Figururin er í einum gomlum postbúna sum Eiler Rubeksen í Havn hevur átt

signa, at Eiler Rubeksen hevði átt tann eina.

Teir reyðu búarnir blivu skiftir út í 1976.

Savna søgu, ikki pengar

Vøgg guttesen sigur, at tað er ikki ein fløga at savna frimerki, sum mong halda.

– Tey eru sera fá, sum sita og telja takkar fyri at finna feilir í einum frimerki, sum kunnu gera tey rík við ein brest.

– Eg kenni so ongan, sum

Sjúkrahúsið fekk Linu

ÁKI BERTHOLDSEN

Hósdagin í farnu viku fekk Suðuroyar Sjúkrahús eina forvitnisliga gávu, sum nú stendur til prýsis í høvuds-gongini á sjúkrahúsinum.

Tað er eitt modell av eini slupp.

Tað forvitnisliga við sluppini er, at hon er gjørd á sanatoriinum í Hóydølum einaferð í fyrátúrum.

So vítt sum tað er kunnugt, er tað Arthur Strøm í Vági, sum hevur gjørt hana, hann lá sjálvur á sanatoriinum í nógv ár.

Hann nevndina sluppina Lina eftir eini køksgentu á sanatoriinum, sum var til-tikin fitt og hjartagóð, hon var úr Norðadali.

Hóast tað ikki er lótuverk at gera eina slupp sum hesa, blivu nógv modellskip gjørd á sanatoriinum. Men tíð, var tað einasta, sjúklingarnir høvdu nokk av, tí mangan

vóru sjúkraløgurnar langar.

Tá á døgum hevði heilsuverkið ikki nógvir pengar at arbeiða við. So fyri at útvega pengar var tað vanligt á ólavsøku at burturluta modellskip, sum sjúklingar á sanatoriinum høvdu gjørt.

Tey burturlutaðu skipini plagdu at bliva víst fram í sýnisglugganum á „Tubbakki“ á Aarvegnum.

Har stóð Lina eisini víst fram tað árið, hon varð burturlutað á ólavsøku.

Tað var Jacobina Johannesen, vanliga nevnd Jacobina hjá Apotekarum úti á Reyni í Havn, vann sluppina.

Síðani hevur hon latið ommusoninum, Poul Johannesen, sum nú býr í Sandvík, hana.

Hann helt, at tað var hóskaði, at sluppin kom aftur á eitt sjúkrahús at standa. Og nú onki sanatorii er longur, helt hann, at Suðuroyar

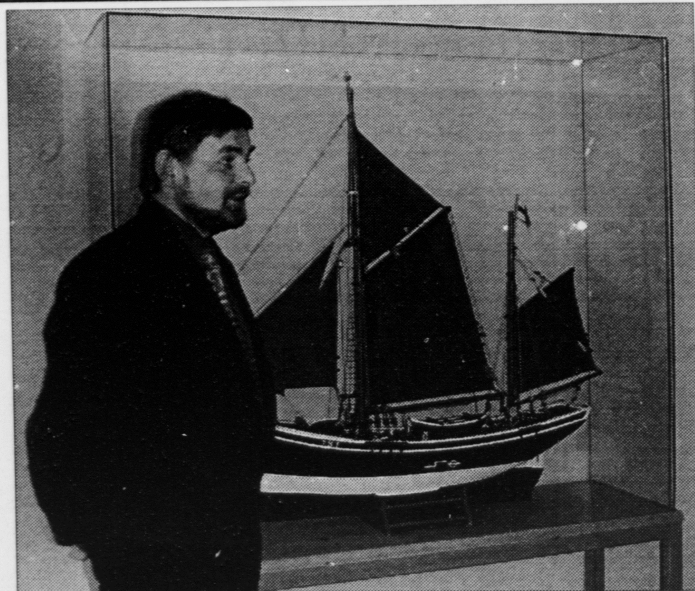
Sjúkrahús skuldi fáa hana Poul Johannesen hevur verið trúgvur limur í Lions Club í Suðuroy í mong ár.

Og hann gjørdi herfyri av at lata Lions sluppina.

Men treytin var, at Lions læt hana víðari til Suðuroyar Sjúkrahús, sum so kundi hava hana til prýðis.

Hósdagin 23. juli varð so sluppin latin Suðuroyar Sjúkrahúsi. Umframti at sluppin er stáað upp, er borð gjørt til hana við stórum glasbúri í, sum sluppin nú stendur undir. Sjúkrahúsið hevur sett sluppina í gangin, beint við høvudsdyrnar, so øll, sum koma og fara, skulu síggja hana.

Tá ið sluppin varð handað, takkaði Per Lave, presidentur fyri Lions í Suðuroy, Poul Johannesen fyri at hann vísti klubbnum tann heiður hann læt tað uppá hendurnar á honum at lata sjúkrahúsinum henda prýðislut.

Bergur Stórhamar, virkandi fyrstðumaður á Suðuroyar Sjúkrahúsið tók ímóti sluppini